

IV. ÉVFOLYAM. Megjelenik MINDEN VASÁRNAP. Ára 3 hóra 1 frt. 50 kr.

Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. sz. alá küldendő.

Pest, május 15. 1870. 20 szám.

GYÜJTÖKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda: városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely LUDAS MATYI-nak van szánva

Búcsú szavak

egy megboldogult miniszterhez!

Bizony országos komiszság az
A mit veled elkövettek,
Reform! Napló! — midőn mentél
Még csak búcsut se intettek!
No! a Nagy Bögös majd megteszi
Mit az a háladatlan had
Ugy elmulasztott, — s ha későn is,
Egy — két szóban elbucsuztat.

Szegény Imrus! ön hibád nélkül
Jöttél bele a kredóba
Mint Pilátus, — s ha már megesett
Te ugyan nem tehetsz róla!
Ember kellett, — vagy is mit mondok?
Gróf kellett nekik Erdélybül,
S mert nem volt más, téged rántottak
Elő a többiek közül.

Egyszer irtam: „hogy bizony roszul
Megyen a sor most minálunk,
Bizony — bizony nem accurate
De male filozofálunk!
Ki sohase látott abéczét
Lett nagysás tanfelügyelő . . .
Ki csak göböly — hizlaláshoz ért
Főtáblánál törvénytevő.“

Igy történt bizony te rajtad is:
Mivel sohse foglalkoztál...
Reád nyomták, csupán csak azért:
Mert gróf, — s mert erdélyi voltál!
Arról osztán én nem tehetek
Hogy az a fránya Skorpió!
Nem válogatá meg előre
Mi leend inyedre való?

Még a Napló is elismeré
Honfi erényét, érdemit!
De mortuis nil nisi bene:
Még is rá szórád piszkaid!
Tehát „bálvány imádó“ volt Ö?
Ö! ki inkább ott künn halt meg!
De bécsi Moloch elött—mint ti —
Nem, nem, sohasem hajolt meg.

Hát „szivének oltára felett“
„Isten helyett bálvány állott“?!
S a mit tett, a miért bujdosott
Az mind bálványimádás volt?!
Jó! ám legyen, — volt egy bálványa —
A HAZA, és ezt imádta
Még akkor is, mikor hü lelkét
Távol Sirmezőn kiadta!

Ti nem ismeritek e bálványt
Ismerni nem is tudnátok,
Hisz a világosi hóhért is
Czéhetekbe fogadtátok!
Más bálványotok van tinektek
A közösügy! meg a kvóta!!
Ezeket imádjátok folyton
És hizlaljátok naponta!

Szép mesterség! ép hozzád illő,
Folytasd, világodat csak éld!
Ugass, ordits, hát ezután is
Még a holtakat se kiméld!
De ne hidd, hogy dicsö lelküket,
Megbánthatnád a hazába!
Ebugatás, szamár orditás
Nem hallik a menyországba!!!

Nagy Bögös.

Adakozások a rokkant honvédek menházára.

Pázmándról: Vida Péter gyüjtö 50 kr. Vida Péter gazda 1 ft. Vida Péter (alsó) 15 kr. Vida István 20 kr. Nagy András 7 kr. Bellai András 4 kr. Szücs Péter 5 kr. Baracskai Sándor 4 kr. Kollár István 4 kr. Pázmándi Gergely 4 kr, Nagy József 3 kr, Szakács Péter 3 kr, Pintér András 3 kr, Szabó János 5 kr, Kerka István 3 kr, Baracskai István 4 kr, Laposa József 5 kr, Nagy József 8 kr, Járfás István 5 kr, Szücs Jánosné 3 kr, Vida Márton 40 kr, Bellai István 5 kr, Ssakács József 5 kr, Balogh István 40 kr. Szücs tstván 3 kr, Mógor Józsefnö 3 kr, Laposa István 4 kr. Varga János 5 kr, Nagy István 40 kr. Szabó György 4 kr. alsó nagy János 10 kr. Kovács János 4 kr. Szabó Iván tanitó 20 kr, Töli András 20 kr, Kollár Ferencznö 10 kr. Kollár János 40 kr, Baracskai József 20 kr. Bak János 10 kr. Nagy János 10 kr, Szabó György 5 kr, Gergely István 5 kr. Járfás Istvánnö 4 kr, Járfás János 10 kr. Csik István 10 kr, Csik János 5 kr. Nagy Pál 5 kr. Laposa Gergely 10 kr, Sütöri György 5 kr, Hatos Péter 20 kr, felsö Nagy Sándor 6 kr, Csik Pál 20 kr, Nt. Jeremiás Lajos ref. lelk, 40 kr.

Pázmándihegyben: Mészáros György 1 ft. Hatos István 40 kr, Simon János 10 kr, Simon Mihály 10 kr. Koródi János 8 kr. Koródi István 8 kr. Kovács József 8 kr. Farkas Pál 10 kr. Farkas Pál 10 kr. Kollár István 10 kr. Szabó Mihály 10 kr, Hatos György 10 kr, Laposa János 2 kr, Szabó Sándor 10 kr. Kollár Márton 10 kr.

Sadgi helységben: Biró József 5 kr. Tolnai József 4 kr, Balogh János 5 kr, Balogh Péter 10 kr, Kriskó József 5 kr, Kurucz János 20 kr, Pántzél János 10 kr. Kovács György 10 kr, Kovács János 5 kr, Bnrján János 3 kr, Burján Péter 7 kr. Baracskai József 5 kr, Gulyás János 5 kr, Tolnai Ferencz 5 kr, Balog Györgyné 5 kr, Nagy Péter 5 kr. Baracskai Gergely 5 kr, Sütöri Sándor 4 kr, Gulyás Sándor 10 kr. Összesen 10 ft 50 kr.

Szerkesztöségünknél begyült eddig összesen a rokkant honvédek menházára: 340 frt 55 kr. és két huszas.

Felelös szerkesztö és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY. Rajzoló: APPELRÁTH. Metszö: RUSZ.

Pesten, 1870. Nyomatott Fanda és Frohna könyvnyomdájába, arany-kéz utcza.

Mészáros Károly

Az se hibám, hogy Hollandi ur
Orrodnál fogva vezetett,
S hogy a magyar vaspályák helyett
A déli szedi az epret,
S hogy a fiumei vasutat
Mindig csak Triest nyeli el:
S hogy a vasuti pályázatot,
Mindig idegen nyeri el!

Most már vége!*) álj oda ismét
Régibb foglalkozásodhoz,
A tudomány kincstára — hidd el —
Hogy sokkal több örömöt hoz.
Kár volt a három évet is
Hasztalanul vesztegetned,
Rosz miniszter helyett jobb lett vón'
Hidd el — jó tudósnak lenned!

Hanem egy tanuságot még is
Vehetsz, — és ezt jól jegyezd meg,
Legyen becses előtted, hisz a
Magad kárán tanultad meg:
A mi nem megy, azt ne eröltesd,
S az ilyenhez hiába fogsz,
Ne kapj abba mihez nem értesz
Mert bizony csizmadiát fogsz!

Nagy Bögös.

*) A miniszterségnek vége, hanem hát annak a sok miskulántziának mikor lesz vége?! Szedő.

Eredeti levelek.

Matyi komám!

Most olvasok egy könyvet pajtás, annak hijják hogy a pápák bűnei; — na bezzeg egye fel a feki ükeméket, még ugyan takarosan kivan abba a könyvbe irva, hogy milyen pernahájder vót valamennyi.

Ennye pajtás az árgyélussát, hiszen nímelyik olyan, hogy még a török császár is szűzebb íletet íl mint azok az élőszentek, oszt csak annyi vót azoknak egy embert eltenni a láb alól, mint mikor a fejír cseléd egy bolhát öl meg a rokojája korczábúl; — oszt még is hát szentté teszik hóttok után. — Na iszen kípzelem én ezeket a jóféle szenteket, hogy ott a másvilágon Luczifer gazdával milyen szípen ferblizgetnek a pokolban, . . . hejj pajtás pajtás, hogy is bolonditják a világot. Teremtüttse mahónap oda jutunk, hogy biz a sok feki jezsuita barát még azt is elhiteti vélünk, hogy a napvilág borbéjtányér a feki egyemeg üket.

*Hejj hejj komám, a mig pap meg katona uralkodik a becsületes pógár emberek felett, addig **nem** lesz köztünk bikesség, mer hát ha ez a **kettő** utána veti magát a fejír cselédnek, megverte az isten tüllök akkor az egisz házi boldogságot.*

Hát azt a ketskeszakállu faranczia császárt mán megint nem birták lepüffenteni? — hjajj az árgyélussát az olyan leginynek, osztán egye meg a tájog azt a sok jukú püstőt, mír van hát rajta az a sok tötis, ha nem tud belé trefelni egy olyan nagy marhába se, mint mán a milyen csak egy faranczia császár is. Ilyenkor osztán azt mondják azok a nagy urak, hogy igy ugy az uristen vigyázott az íletire, meg hiszem én ezt is komám, hanem hogy az uristenen kivül vigyázott biz ükemire a sok feki ispiczli meg policzáj is ám.

Te komám! hanem annak vagyok én a mondója, hogy hát ez a historja olyan vigű lessz — mint mikor valami vin hunczut tyúkpusztitó rókára addig lelkesedik a vadász, míg oszt egyszer le nem durrantja.

Hjajj hanem pajtás soh sem láttam iletembe olyan kitermett vágó czimeres marhát mint ma háromhete, — el hidd, hogy beillett vóna veres hasú kanonoknak. — az oszt a kegyetlen fájdalom, hogy még ugy is beszil mintha ember vóna, majd nekem jött pajtás, hanem — usgyé az ár-

gyélussát neki, Karakán Marczival nem komendálom kikötni senkinek.

Komám, ha te kipzelnéd azt, hogy hogy eszi a feki egy nímelyik hunczutot ezír a te Ludas Matyi ujságodír, hát letennél az ujságirói mestersigrűl. — Na de hát láddi, bion a ki felmarkolta, sokat is prüszköltek mán ettül a te ujságodból azok a fain czimeres marhák; — ma hallom íppen hogy még egy kis patyikás is morog rám, itt a szomszédba — hanem hiszen csak annyit mondok én ara hogy — bizserére nobis, vobis kis ketske golyóbis, mán biz én pajtás egy patyikárus kedviért nem változtatom meg a magam módját az árgyélussát neki.

Szerbusz Matyi

Karakán Marczi.

A veres szakál malheurjei.

Tóth Vilmost a gázvilágitó társulat perbe akarja fogatni, mivel láng szakállával az éjeli légszesz világitáson szégyent tesz.

Tóth Vilmos ur mellé a tüzoltó egylet biztonsági személyzetet rendelt nehogy az utczán való jártában, keltében a harangok félreverettessenek.

Tóth Vilmoshoz a rókák hódolati küldöttséget menesztenek, felkérvén öt, hogy fajukkal a rokonsági egybeköttetéstöl ne idegenkednék.

Tóth Vilmos felkéretik a belügyminisztérium által, hogy engedje át szakála szinét a községi tornyokba tüzjelzö zászlókhoz.

Tóth Vilmosnak szakála veres érdemei elismeréseül Papi-ból, Gelej-röl, Csáth-ról és Foktü-röl mint a hol legtöbb paprika terem, hódolati ajándékul paprikát küldenek.

Tóth Vilmos a Szt.-István rendjellel fog feldiszittetni, a miért a honvédek nadrágához hasinlit a szakála szine.

A gólya Ludas Matyihoz,

a mult számbani megtiszteltetésért.

Mért bántasz? én soh sem bántottalak?
Mért rajzoltatsz torzképnek engemet?
Hü madár voltam mindig hazánkhoz
Pusztitám hiven itt a férgeket.

„Két hazát adott nekem a végzet“
Ez ugy van — én mindkettöt szeretem;
S bár elszorit a tél — de tavasszal
Ott látod ismét karcsú termetem.

Megjárom szép hazánk lapályait
Pusztitván a sok undok férgeket, —
Majd meg a kéményen kelepelvén
Elaltatom a rivó gyermeket.

Megszolgálván a földnek s népének,
Hogy az táplált — hogy ez nem üldözött:
Ha munkám szünt, mert elbujt a féreg . .
Másik hazámba általköltözök.

S még is mivé varázsolt torzképed?
Az, kinek ott te két hazát adál,
Más természetü, mint én egészen —
Neki ilyen tisztes czég nem dukál!

Lásd én férgeket ölök — emésztek, —
Ö meg hiven dajkálja azokat,
Kik annyi kinos éven keresztül
Hazánk életerén rágodtanak.

Én ellenséges lábon állok mind —
Olyannal mi kárt és undort csinál, —
Ö meg azokkal áll szövetségben:
Kikre nyelvünk már átkot sem talál.

Én keleplek, hogy anyák ne hallják
Rivó gyermekük kinzó hangjait
Ö elexquálja a szegénytöl . .
Verejték ártatlan falatjait.

Igaz! mindkettönknek gyomra telhetetlen
S más honba mindkettönket gyomrunk hajt,
Ámde én ott is hiven szolgálok . .
Ö ittenhagy — ott meg csinál uj bajt.

Don Gunaros.

---

*

A kormány

I.

Ezt az ódon ezeréves épületet, — mely, még másik ezer évig is kiállott volna minden vészt és vihart — elpusztitják és a régi bentlakókat kiüzik :

Fricskák.

Május 1-ső óta Buda Pesten csak védjegygyel ellátott ebeknek szabad az utczán járni kelni, különben a gyepmester kezére jut. Borsszem Jankó egy hétig — mig meg nem kapá hivatalosan védjegyét — nem mert átmenni Budára s ezért volt oly silány és képtelen a multheti száma, mert a hivatalos bureauból nem kaphatott bele se viczczet se skitztzet.

Borsszem Jankó védjegyére e van rádrukkolva: Császki-mászki közösügyes translajthaniána patentalis privilegizált kutyabilleg.

Abzug Szilágyi páter is átköltözött már az őt megillető helyre . . a jobboldalra.

No lám! végre is a zsák, megtalálta foltját.

Mint a lapok irják a szent zsinaton nem csak atyák, hanem anyák is vannak, kik a csalhatatlanság mellett küzdenek.

Uram isten! ha igaz az a példa beszéd, hogy az alma nem esik messze a fájától, valjon minő lesz ezen zsinati atyák és anyák magzatja?!

megyerendezése.

II.

Hogy ezeket a filisztereket beszállásolhassák ezen fundamentum nélküli közös házba, mit a legelső vihar össze dönthet.

A kálomista Borsszem Jankó dr. Ballagi Mór, már anyira ment radicális ellenzékeskedésében — melynek szerinte bent az országházban kellett vóna megalakulni, szerencsére azonban Ballagi ur benem ballághatván nem alakulhatott meg, — hogy egyik satellesével azt iratá a minap, hogy Mátyás király óta nem volt ilyen önálló Magyarország, mint a jelen tulboldog közösügyes időben.

Hep . . hep . . hep . . hep . .
Thudom lennél khüvet?
De pheuének sem khölöttél . .
Mert khöpönyegeth cserélthé!. .

Sonkadal.

Rimanocerostól.

Rimanoceros megsokalván végre, hogy oly rég nem hozták becses nevét összeköttetésbe a kassai sonkával, következő tartalomdus verset küldte be Ludas Matyihoz, melyet a legkészségeseb örömmel közlünk:

Én uram teremtöm! ugyan mit csináljak?
Megenném sonkáját Kassa városának,
Mentül több az, a mit megeszem: megeszem:
Annál iszonyubban éhezem, éhezem.

Moj lyubi Matyi Ludas!

Miota neked levil nem megirtam, igen beteg voltam.

Tiszlelendü plibanus urnal ebideltem, is ebid utan ram diktalt, hogy olvasak zujsagot; ü nem hordat mas, mint „Magyar Allam“ is „Esti Lapu,“ gondoltam kit rosz kezul kiseb valasztok, s kezdtem sylabizalni „Esti Lapu“ zenyim rezes papaszem melet. Az elüre tudtam, hogy „iretlen dinye“ vagy „zeldsig“ elüt pohár bor kel meginyi, hogy ne megartsa; de mit hasznalta az?! Egyszer csak kezd kavarognyi zenyim gyomor is fej szidülni, — azután mi türtinte velem nem tudok, mit kor eszmiletre kezdtem gyuni, agyba talaltam magam othun, is felesigem sirta meletem.

Doctor nem megvan mijink faluban, csak notarius curalja betegek homeopathice. Felesigem üt elhivatot, de ü az mondta, hogy nalam semi mas nem segiti mint „Ludas Matyi“ olvasas.

In Istenem, de mikor postas nem hozot, „Ludasmatyi“ mar kit hete. Nincs egyibb hatra, mint testementum csinalnyi. Meghagytam zenyim fiunak ki pesti universitason tanulja, hogy ne merjen „Esti Lapu“ olvasnyi. Feleségemnek mondtam ne sirja in vagyok oka halalomnak. — Mar szent Petro nyitot nekem menyorszag kapujat. Gondoltam magamnak, csak mar adig ne meghalnik, mig 48-as part töbségre nem jutja, is mig Kossuth Lajos ithon nem meglatok, akor oztan nem bannik halal, vigan mennik mas vilagra, mint az a nem tudok hogy hijak zsidó, ki jeruzsalemi templomban Krisztus latvan felkialtota: „most mar nyugodtan meghalok mer latak szemeim üdvözitü is megvaltójat vilagnak“.

Egyszere csak, mint szentlilek apostolokra leszalt, begyut postas „Ludas Matyival.“ Felesigemnek örömkönyük hultak szemibul. Alig kezdék olvasni mar „Nagy Bögös“ notajainal jobban voltam, s mire egész Ivanka Zsigaig elolvastam, baj nekem nem megvolt.

Megmenekedtem egyszer halaltul, de most mar felteszek, hogy soha tebi plibanos urhoz nem megyek ebidre. Ha ugy talaltam volna meghalni, ki küldte volna zenyim fiunak universitasra pénz és ki irta volna mijénk falubul baracsagos levil „Ludas Matyi“-nak.

Isten szeginy ember nem elhagya!

Az mig nagy szerencse, hogy nem „Magyar Allam,“ olvastam, atul bizonyosan nem megmaradtam volna iletben. Budz zdravi — ne külgyek neked baratom egy kis oszcsepkat? zenyim kiményben vagy etven darab logja.

baratod

Szipareny Petro,

Zemplinszki gazda is politikus.

U. i. Egy vicz is mondok neked baratom! Nalunk sorozas utan egy tot zatyafitul kirdezet masik: „No bacsi bevetik magaji fiut?“ „Be hat“ mongya ü. „Is minek“ kérdez megint amaz. „Hat honvedonak“ felel neki zatyafi. (Megjegyzek, hogy honvedo totul anyi teszi: barom, is övi fiu honvidnek bevetik.)

Sziparény Petro.

Pattantyuk.

Rádai királyi biztos azért nem folythatja tovább az alföldi zsiványok összefogdosását, mert a szegedi patkányvárat a német parancsnok nem adja át. E végből a legközelebbi miniszter tanácsban azt fogják elhatározni, hogy azt a patkányfészket erőnek erejével is hatalomba kell keriteni. Mivel azonban a közösügyes törvény 40-ik rész 49 § a szerént a honvédekkel nem parancsolhat szabadon a mi ministeriumunk, e határozat végrehajtására Besze János fővezérlete alatt majd csak a vitéz finánez hadsereg*) küldetik ki.

Originalis anecdota.

Van S. . . n egy vén pap, ki az Annonceokon (hirdetések) nagyon kap. Ludas Matyi 18-ik számában holmi Borszem Jankóféle Anonceok közöltetvén, egyik elvtárs megmutatta ezt a számot a vénpapnak, hogy tegyen megrendelést a hirdetett tárgyakból.

A vén pap aztán olvassa a többi közt: „Legjobb rozsdapor,“ mely a becsületességnek minden rozsdáját leviszi az emberről . . sat.

A harangozó ki épen bent volt az öreg papnál, komolyan vette a dolgot s azt mondja rá: „ezt hozassa meg a főtisztelendő ur, bizony többre megy vele, mint a paglianio syrup és Seidlitz porral . . akkor még kanonok is lehetne.“

Nem tudom, nem vágta e nyakon vén papunk a harangozót ezen akaratlanul jó ötletéért.

*) Valjon Kerge Pali nem disputálja e ezt is hadcsapatnak? Szedő.

Az irgalmas urfi.

Lónyai A. . . miniszteri osztálytanácsos igen vásott ficzkó volt gyermek korában, minek nagyrészben oka a volt, hogy a falu parasztjai sok csint elnéztek neki, lévén édes apja excellentiás, a falu népe által tehát kegyelmes urnak titulálltatott.

Különösen bekapott az urfi Nagy Lónyán a szomszéd gyümölcsös kertjébe, s nagy passióját találta abban, ha a legszebb almákat a kertkeritésen kivül lesködő gyerkőczöknek kidobálhatta.

A szegény paraszt eleinte csak szép szóval kérte az urfit, hogy ne dézmálja almáját, a mit maga megeszen hát iszen isten neki, de legalább ne dobálja ki a keritésen.

Hanem az urfi bizony nem igen hallgatott a szép szóra, folytatta a földes uri dézmát tovább.

Látván a paraszt, hogy a szép szó mitsem használ, fenyegetni kezdé az úrfit. hogy majd igy meg amugy lesz, ha még egyszer a fára merészel mászni. Persze ezt is csak nevette Albert urfi, most már csak azért is még két anyi almát hajigált ki.

A paraszt is megsokalván Albert urfi gazdálkodását, egyszer midőn ujra rajta kapta az almafán, jól elnáspágolta az ostornyéllel.

Albert urfi kegyetlen sivásrivás között panaszolta el a nevelőnek, a tisztartónak, hogy őtet hogy megverte egy paraszt. Azt persze, a miért kikapott — bölcsen elhalgatta.

A tisztartó tehát hivatta a parasztot a hajduval, s épen szidni és vallatni kezdi, midőn Albert urfi atyja is megjelen s kérdé a paraszttól, hogy hát mi a baj?

Jaj kegyelmes uram! nagy baj van itt — mondá a paraszt.

Mondja kend hát no azt a nagy bajt.

Hát kérem átosan az irgalmas urfi nagyon a kertembe kapott az almára, — ha még csak jóllakott volna belőle, nem bántam volna — hanem csak pocsékolta, mert mind kihajigálta az utczára. Én eleinte csak kértem az irgalmas urfit, hogy ne tegye, hanem bizony nem hajtott a szép szóra. Miért tagadjam kegyelmes uram! biz egy kicsit megtaláltam náspágolni, de csak kicsit.

Hát ki az az irgalmas urfi?

Hát kérem egész átosággal Albert urfi.

Az én fiam?

Igen is a kegyelmes ur fia. . .

Hát honnan a fenéből vette kend azt az irgalmas nevezetet?

Már kérem átosan mi szegény emberek ugy tanultuk a bibliából, hogy ha az atya k e g y e l m e s, a fiu akkor i r g a l m a s.

Ki nevetett erre nagyobbat, mint az öreg Lónyay.

Nem tudom az i r g a l m a s fiu . . i r g a l m a s tanácsos e most?

Adakozások a rokkant honvédek menházára.

Báttaszékről: Csankó Károly gyüjtése folytán: Szántó Mihály biró 1 ft, Balog János esküdt 10 kr, Sümegi János esküdt 10 kr, Katona Pál esküdt 10 kr, Hegedüs Ferentz esküdt 10 kr, Kiss G. József esküdt 20 kr, Csankó Károly 1 ft, Csankó Károlyné egy jó huszas, 40 kr, Obenau Theréz egy uj huszas 20 kr, Tóth Terka 20 kr, Tóth Etelka 10 kr, Tóth János 20 kr, Tóth Emilia 20 kr, Tóth Mária 20 kr, Hitzhaur János 50 kr, Rigler Lajos 1 ft, Malitsek Ödön 1 ft, Ambros Vincze 1 ft, Bari Géza 1 ft, Gujdovits Maris 20 kr, Rigler Matild 20 kr, Kiss József 25 kr, Kiss Józsefné 25 kr, Schön Lipót 25 kr, Schön Lipótné 30 kr, Schön Julia 25 kr, Schön Károly 25 kr, Kopacsek Józsa 40 kr, Holndonner Ferencz 1 ft, Kopacsek Anna 30 kr. Kákonyi János 40 kr, Pécsi András 40 kr, Miskei István 40 kr, Berger Zsigmond Balog Imre 50 kr, Gujdovits Mihály 20 kr, Pécsi József 40 kr, Gujdovits Mihályné 30 kr, Sávits János 10 kr. Tóth Pál 10 kr, Bárdos János 10 kr, Sümegi Antal 10 kr, Összesen 16 ft 25 kr.

Szerkesztőségünknél begyült eddig összesen a rokkant honvédek menházára: 380 frt 56 kr. és két huszas.

Discursus Iczik szomszéd és Mihály gazda között:

Mihály: No szomszéd! a kormánylapok bezzeg rugdalóznak Kos suthnak a megye rendezés tárgyában Irányihoz irott levelére.

Iczik: Mit is csinálhatnának mást szegény tatárok hugyha egyszer afféle szamárszerepre vannak kárhuztatva.

Mihály: Hanem még a „Magyar Állam"-ra is rájött ám az ordítási inger.

Iczik: Bizunyusan szelet érez Lunkai páter hallja khend.

Mihály: Mit mond hozzá a szomszéd, ha Lonyai csakugyan elmegy Bécsbe nyerünk e Kerge Palival valamit?

Iczik: Bizuny bizuny nem sokat hallja khend, legföllebb is . . eben gobát cserélünk.

Tünődés.

Hasztalanul gondolkodom,
Nem jön egy jó gondolatom,
Hasztalanul töröm magam
Egy jó viczczen. . .
Csak rosz jő, mely mindkét lábra
Sántit, biczczen.

Holmi Lopszemjankóféle.
Csak jönne, . . . de ezzel félre,
Nem akarok más tollával
Ékeskedni,
Kikiáltott irodalmi
Tolvaj lenni.

ÁSPIS.

Ludas Matyi legujabb sürgönye.

Páris. A május 8-i népszavazás alkalmával Francziában országban 7,210,296 darab marha találtatott.

Párbeszéd.

Snasz Kari: De ugyan te Edus! nem restelted ott a fóthi templomban ingyért koptatni a vonódat?

Reményi: Ugyan ne izélj, hiszen az uristennek hegedültem.

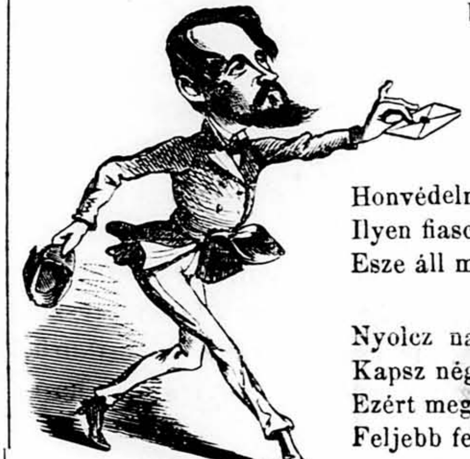
Snasz Kari: Nagyon kár volt, ládd én az istennek se irok ingyért.

Pista: Te Sanyi! azt a Borsszem Jankót anyit püföli Ludas Matyi s még sem használ neki semmit?

Sanyi: Hogy használna, hát nem tudod, hogy kutyából soha sem lesz szalonna.

Gyorspósta.

Widmann bárónak.

No téged
Kinevezhettek. .

Honvédelmi miniszternek
Ilyen fiascó láttára
Esze áll meg az embernek.

Nyolcz napi miniszterségért
Kapsz négyezer frt nyugdijt.
Ezért megy hatvanhét óta
Feljebb feljebb adó s quóta.

Valóban egy lébütönek . .
Négyezer forint szép összeg,
Elég vón kétszáz honvédnek
Hogy ne kolduljanak többet.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY. Rajzoló: APPELRÁTH. Metsző: RUSZ.

Pesten, 1870. Nyomatott Fanda és Frohna könyvnyomdájában, arany-kéz utcza.

Mészáros Károly